

NPF prioriterer helsepsykologi

NPF har nedsatt et utvalg for helsepsykologi. Utvalget ønsker innspill og synspunkter.

PUBLISERT 1. januar 2004

Våren 2003 nedsatte sentralstyret et utvalg for helsepsykologi. Utvalget skal kartlegge omfanget av helsepsykologi i Norge, foreslå plass i spesialistsystemet vårt, og opprette et forum eller en møteplass.

Hva er helsepsykologi? Det er sannsynligvis den delen av psykologien som er i størst vekst. Feltet defineres vanligvis svært så omfattende, inkludert alt fra helsepolitikk og holdningsbearbeiding til klinisk arbeid med somatisk syke. Utvalget har valgt en snever avgrensing, og ser først og fremst på psykologen i direkte møte med pasienten rundt somatiske problemstillinger – dvs. en klinisk helsepsykologi.

Det er mange i Norge som arbeider med helsepsykologi – og de fleste er sannsynligvis ikke klar over det. Noen aktuelle eksempler er mestring av hjertelidelse, lungeplager, kreft, smerte, – og tiltak for pasienter med ALS, ryggplager eller HIV/AIDS. Dette er spennende områder, ikke minst fordi vi som psykologer har så mye å bidra med.

Utvalget forsøker å få oversikt over omfanget av helsepsykologi i Norge. Kanskje er du en av dem som har fylt ut spørreskjemaet som lå vedlagt Tidsskriftet for desember? Hvis ikke, hadde vi vært svært takknemlig hvis du fylte det ut og sendte det til oss. Du kan få et nytt skjema ved å henvende deg til sekretariatet eller en av oss – se e-postadresser under.

Utvalget har bestemt seg for å arrangere en samling for interesserte 18. og 19. mars 2004. Møtet er et ledd i forsøket på å stake ut kursen for en ny norsk klinisk helsepsykologi. Temaene er ikke klare, men det blir sannsynligvis innledninger og diskusjoner rundt psykologens rolle i somatikken, evidensbasert behandling, erfaringer fra helsepsykologisk arbeid i Norge og framtidig organisering og satsing. Følg med i neste nummer av Tidsskriftet hvis du er interessert.

For utvalget – Borrik Schjødt

Borrik.schjodt@helse-bergen.no

Anne.Milde@psych.uib.no

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 41, nummer 1, 2004, side